

A citrusfa

Istensegíts (Bukovina), Kodály Zoltán

m

A cit-rus-fa* le - ve les-tól, á - gas - tól,

Kis-an-gya-lom, hogy váljunk el egy-más - tól?

szi

Úgy el - vá-lunk, kis-an-gya-lom, egy-más-tól,

Mint a csil-lag fé-nyes ra-gyo - gá - sa - tól.

Házam előtt csak egy csillag ragyogott,
Annak a csillagnak sok irigye volt.
Eltiltották azt a csillagot ki az én,
Bús életemre ragyogott.

Édesanyám gyengén nevelt engemet,
Mégsem tudja az én bús életemet,
Mert ha tudná az én bús életemet,
Éjjel-nappal síratgatna engemet.

* citromfa

A csitári hegyek alatt

Alsócsitár (Nyitra vm.), Kodály Zoltán

A csi - tá - ri he - gyek a - latt ré - gen le - e - sett a hó.
Azt hal - lot - tam, kis - an - gya - lom, vé - led e - sett el a ló.
Ki - tör - ted a ke - ze - det, mi - vel ö - lész en - ge - met?
Így hát, kedves kis - an - gya - lom, nem le - he - tek a ti - ed.

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni.
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni!
Repülj, madár! Ha lehet, vidd el ezt a levelet!
Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet!

Arra alá van egy erdő, jaj, de nagyon messze van,
Kerek erdő közepében két rozsmaringbokor van,
Egyik hajlik a vállamra, másik a babáméra,
Így hát, kedves kisangyalom, tiéd leszek valaha.

A horgosi csárda

Horgos (Csongrád vm.), Kiss Lajos

A hor-go - si csár - da ki van fest - ve,
O - da - jár a cim - bal - mos a
cim-bal-má-val cimbal-moz-ni min-den es - te.
Kocs - má - ros - né azt hi - szi,
hogy a lá-nyát el - ve - szi egy-va - la - ki.

A horgosi csárda ki van festve.
Oda jár az egész banda
Muzsikálni, muzsikálni minden este.
Kocsmárosné azt hiszi,
Hogy a lányát elveszi egy valaki.

Horgoson is vannak csinos lányok
Minden este egyet-kettőt
Kézenfogva, karonfogva kipróbálok
Kocsmárosné azt hiszi,
Hogy a lányát elveszi egyvalaki.

A jó lovas katonának

Zsére (Nyitra vm.), Kodály Zoltán

1,
A jó lo-vas ka-to - ná-nak de jól va-gyon dol - ga,
E- szik, i- szik a sá - tor-ban, sem-mi-re sincs gond - ja.
Hej, é - let, be gyöngy é - let, en-nél szebb sem le - het,
Csak az jön - jön ka-to - ná-nak, a - ki i - lyet sze - ret!

Paripáját megforgatja, úgy megyen dolgára,
Csillog-villog a mezőben virágszál módjára.
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret!

Isten hozzád, apám, anyám, én édes szerelmem,
Húgom, bátyám, sógor, komám, avagy jertek vélem.
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret!

A karádi faluvégen

Karád (Somogy m.), Dávid Gyula

A ka - rá - di fa - lu - vé - gen,
Sej, haj, lu - lu - lu - lu - lá - rom,
Le - ány - vá - sár lesz a hé - ten,
Sej, haj, lu - lu - lu - lu - lá - rom.

Száz forintért adnak egyet,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom,
Milyen drága, mégis vesznek,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom.

A karádi faluvégen,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom,
Legényvásár lesz a héten,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom.

Sült krumpliért adnak egyet,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom,
Milyen olcsó, mégsem vesznek,
Sej, haj, lulu-lulu-lárom.

A malomnak nincsen köve

d m s Jobbágytelke (Maros-Torda m.), Bartók Béla

A ma - lom - nak nin - csen kö - ve,
Még - is lisz - tet jár, még - is lisz - tet jár,
Tilt - ják tő - lem a ró - zsá - mat, mégis hoz - zám jár,
Tilt - ják tő - lem a ró - zsá - mat, mégis hoz - zám jár.

Adda rózsám a kezedet, forduljunk egyet, forduljunk egyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, hadd szedjünk meggyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, hadd szedjünk meggyet.

Beteg az én rózsám, szegény, talán meg is hal, talán meg is hal,
Ha meg nem hal, kínokat lát, az is nékem baj,
Ha meg nem hal, kínokat lát, az is nékem baj.

A te súlyos nyavalyádból adjál nekem is, adjál nekem is,
Hadd érezzük mind a ketten, érzem én is,
Hadd érezzük mind a ketten, érzem én is.

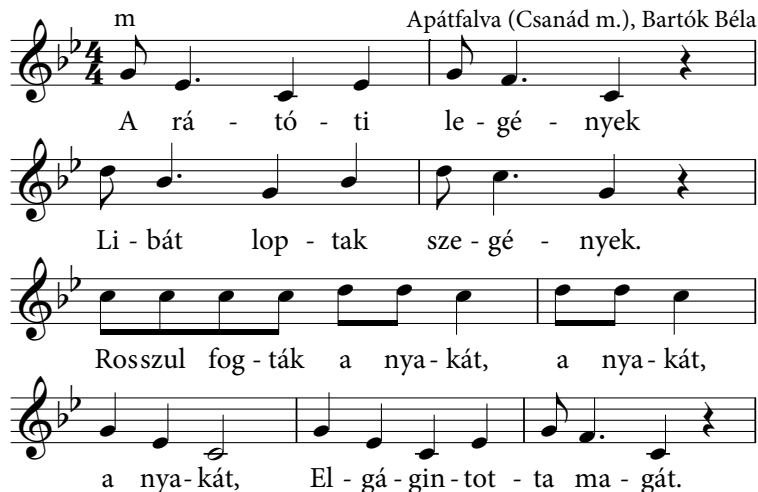
Nekem is volt egy szeretőm, de az olyan vót, de az olyan vót,
Ha egy nap nem láttuk egymást, két nap beteg vót,
Ha egy nap nem láttuk egymást, két nap beteg vót.

Odamentem, megkérdeztem, téged mi lelt vót, téged mi lelt vót,
A szerelem a szívemet körülfogta vót,
A szerelem a szívemet körülfogta vót.

A rátóti legények

Apátfalva (Csanád m.), Bartók Béla

m

A rá - tó - ti le - gé - nyek
Li - bát lop - tak sze - gé - nyek.
Rosszul fog - ták a nya - kát, a nya - kát,
a nya - kát, El - gá - gin - tot - ta ma - gát.

A csanádi legénynek bocskora van szegénynek,
Ha pocsétát nem kerül, nem kerül, nem kerül,
A bocskora elmerül.

A szántói híres utca

d Murakeresztúr (Zala m.), Seemayer Vilmos

A szán-tó - i hí - res ut - ca

Cim - ba - lom - mal van ki - rak - va.

Ha még - egy - szer vé - gig - megyek raj - ta,

Nó - tát ver a csiz - mám sar - ka.

Erre gyere, ne menj arra,
Jobb út van erre, mint arra.
Erre gyere, szívem Mariskája,
Adj egy csókot utoljára!

Páros csókot nem adhatok,
Nem a te szeretőd vagyok,
Páros csókot csakis annak adok,
Kinek a babája vagyok.

A szennai lipisen, laponson

Szenna (Somogy m.), Farkas Ferenc

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

s,
A szen - na - i li - pi - sen, la - po - son
Le - e - sett a sza - la - gos ka - la - pom.
Ar - ra kér - lek, Bö - zsi - kém, an - gyalom, ga - lam - bom:
Ve - gyed föl a sza - la - gos ka - la - pom.

Édesanyám kiáll a kapuba,
Onnan nézi, merre jár a fia.
Ne sírj, anyám, most leszek katona, katona,
Megvár engem egy kislány valaha.

